

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/483/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112200162
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112200162.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Y. U., nar. XX.X.XXXX, bytom D., O.. F. č. XXX, zastúpená advokátom JUDr. Jozefom Námešným, so sídlom P., O.. Sv. N. č. XX, proti odporcovi: U. M., nar. XX.X.XXXX, bytom X. E. - B. č. XXX, zastúpený advokátkou JUDr. Ivou Pavlíkovou, so sídlom K., J. U. č. XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 18C/1/2012-305 zo dňa 30. januára 2015, v spojení s opravným uznesením č. k. 18C/1/2012-345 zo dňa 29. júna 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 18C/1/2012-305 zo dňa 30. januára 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 18C/1/2012-345 zo dňa 29. júna 2015 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom vypořiadal podľa § 149 ods. 3 a § 150 Občianskeho zákonníka bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva odporcu prikázal nehnuteľnosti parc. KNC č. 368/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 303 m², parc. KNC č. 368/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 121 m², parc. KNC č. 370 záhrady o výmere 370 m², parc. KNC č. 371 zastavané plochy a nádvoria o výmere 163 m², rozostavaný dom postavený na parc. KNC č. 368/2, všetko v k. ú. X. E., v hodnote 105.611,- Eur, ako aj hnuťel'ne veci: spáľňa v hodnote 1.000,- Eur, osobný automobil zn. Felícia v hodnote 1.000,- Eur, chladnička v hodnote 200,- Eur, autorádio v hodnote 100,- Eur, motorová píla v hodnote 300,- Eur, spolu v hodnote 2.600,- Eur. Zároveň týmto rozsudkom prikázal účastníkom splatiť úver veriteľovi Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. na základe zmluvy č. 1383199102, č. 1383199401, č. 1742244404, č. 1742244201, navrhovateľka v rozsahu 1 a odporca v rozsahu 1. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 48.752,35 Eur ako vypořiadací podiel v lehote do šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia O trovách konania rozhodol podľa § 142 a § 150 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukázal na hodnotu nehnuteľností, ktoré znalkyňa stanovila na 93.400,- Eur, pričom na základe námietok navrhovateľky následne vyčíslila hodnotu ďalšieho zariadenia, ktoré malo byť súčasťou rozostavaného domu ku dňu právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Svedkovia vypočítaní na základe návrhu navrhovateľky v konaní tvrdili, že v dome bolo všetko hotové okrem kúpeľne, svedkyňa Y. V. doplnila, že tu nebola „zvonku farba na omietke“, U. N. uvádzala, že účastníci nemali ani dlažbu a svedkyňa R. X. poukazovala na veľkú diery nad krbom, inak malo byť všetko hotové. Ďalší svedkovia tvrdili iné - podľa U. V. nebola v dome dokončená podlaha, krb ani kúpeľne, X. V. zhodne poukazoval na nedokončené podlahy a krb. Svedok U. U. tvrdil, že na dome robil rozvody vody, odpadov a vykurovanie a krb nebol dokončený, svedkyňa E. P. videla krb dokončený. C. N. vypovedala, že kúpeľne boli obložené, R. Y. videla dom celý dokončený, len nad krbom bola diery. Ďalší svedok L. P. tvrdil, že všetko bolo dokončené, U. M. uvádzala, že neboli dokončené podlahy, krb, omietky a ani obklady, tiež sa vyjadrovala ku skutočnosti, akým spôsobom vyplácal jej druhý syn L. M. odporcu z rodičovského domu, keď tomuto vyplatil 500.000,- Sk, o čom spísali ona,

jej mladší a starší syn aj dohodu, ktorú odporca predložil súdu (Zmluva o pôžičke /finančná výpomoc/ a inej pomoci). Svedkyňa R. B. tvrdila, že v dome neboli podlahy a omietky a na krbe bola osadená iba vložka. L. B. tvrdil, že neboli omietky a podlahy. Okresný súd poukázal v rozhodnutí na rozpory vo výpovediach svedkov, ktorí vypovedali účelovo v prospech odporcu a preto hodnotu rodinného domu navýšil o sumu 12.211,- Eur na základe doplňujúceho vyčíslenia znalkyne. Okresný súd sa nijako nevysporiadal so skutočnosťou, že výpovede svedkov vypovedajúcich v prospech navrhovateľky boli ovplyvnené fotografiami pripojenými k znaleckému posudku. Poukázal na otázku navrhovateľky k výpovedi svedkyne U. M.: „zaútočili ste na mňa, keď som umývala okná, že podlahy nie sú ešte dorobené?“ Okresný súd nezohľadnil svedecké výpovede svedkov tak na strane odporcu, ale aj na strane navrhovateľky, kedy svedkyne R. X., R. Y. vypovedali, že „nad krbom bola diera v stene“, keď C. N., svedkyňa na strane navrhovateľky tvrdila, že „všetky miestnosti boli riadne obložené“, bolo „aj WC, aj kúpeľňa“, hoci toto popreli všetci ostatní svedkovia, svedkyňa E. V. vypovedala, že „na krbe sú osadené prieduchy“, hoci tieto doposiaľ osadené nie sú a zároveň súd sa vôbec nezaoberal svedeckými výpoveďami svedkov navrhnutých odporcom, okrem tej skutočnosti, že títo neuvádzali presné dátumy ako svedkovia na strane navrhovateľky, hoci títo v skutočnosti na rozostavanej stavbe nepracovali. Záver okresného súdu bol taký, že mechanicky pripísal celú sumu 12.211,- Eur k pôvodne stanovenej hodnote znaleckého posudku a navýšil tak sumu predmetnej nehnuteľnosti na sumu 105.611,- Eur, a to napriek tej skutočnosti, že aj samotná znalkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 1.7.2013 výslovne uviedla, že navýšenie by bolo, ak by položky ňou uvedené pod bodom 1. až 8. boli vykonané na 100%, ktorá skutočnosť však nebola preukázaná žiadnou zo svedeckých výpovedí. Odvolateľ ďalej nesúhlasil s posúdením zmluvy o pôžičke, na základe ktorej si požičal finančné prostriedky od svojho zamestnávateľa L. M. ešte pred rozvodom, ako aj Zmluvy o pôžičke, finančnej výpomoci a inej pomoci, ktorú Súd vyhodnotil ako fiktívnu. K druhej uvádzanej dohode odporca zdôraznil, že táto nebola okresným súdom správne pochopená a na správne posúdenie jej obsahu bolo nevyhnutné oboznámiť sa s obsahom uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 30D/533/2009 zo dňa 13.9.2010. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, pokiaľ ide o pôžičku v sume 200.000,- Kč, jednalo sa o záväzok na ťarchu vyporiadavaného BSM, ktorú výlučne splatil odporca a pokiaľ ide o istinu 630.000,- Sk, táto suma mala byť zo strany súdu posúdená ako plnenie, ktoré vložil zo svojho na spoločný majetok, a teda pri vyporiadaní BSM je potrebné toto plnenie odpočítať z vyporiadania, konkrétne z hodnoty prikázanej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. X. E.. Pokiaľ ide o hnuťelné veci, tieto súd prikázal odporcovi v hodnotách, ktoré uviedla samotná navrhovateľka, a to napriek písomnému vyjadreniu odporcu zo dňa 20.1.2012, že tieto majú nulovú hodnotu opierajúc sa o tú skutočnosť, že odporca, resp. jeho právna zástupkyňa v záverečnej reči ohodnotenie vecí navrhovateľkou nerozporovala. Odvolateľ poukázal na fakt, že záverečná reč už neumožňuje po vyhlásení skončenia dokazovania ďalšie dokazovanie. Odporca ďalej nesúhlasil s rozhodnutím súdu o prikázaní úverov, keďže druhý a tretí účet označený v rozsudku nie je úverovým účtom, ale kreditným slúžiacim pre budúce čerpanie úveru, ak bude doplnený na výšku požadovanú Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. Odporca tiež poukázal na fakt, že okresný súd sa nijako nezaoberal skutočnosťou, že na označené úverové a kreditné účty vkladali účastníci rôzne sumy.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Vzhľadom na pravidlo viazanosti odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) zamerl krajský súd svoju pozornosť len na preskúmanie jednotlivých námietok odporcu.

Predmetom konania bolo v posudzovanej veci vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (navrhovateľky a odporcu), pozostávajúceho z nehnuteľnosti, hnuťelných vecí a tiež dlhov vzniknutých za trvania manželstva.

Pokiaľ ide o nehnuteľnosti - rodinný dom a pozemky špecifikované vo výroku napadnutého rozsudku, tieto boli ohodnotené znaleckým posudkom č. 13/2013 vypracovaným znalkyňou doc. Ing. Danielou Kuchárovou na sumu 93.400,- Eur. Znalecký posudok bol vypracovaný ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva účastníkov (13.4.2010) podľa stavu zisteného z výpovede odporcu. Vzhľadom na námietky navrhovateľky a následne vykonaného dokazovania výsluchmi svedkov dospel okresný súd k záveru,

že v čase rozvodu manželstva bol stav nehnuteľnosti iný - boli tu hotové omietky, položené plávajúce podlahy, keramické dlažby a kompletne dokončený krb. Sumu určenú znalcom v znaleckom posudku (nespochybnenú účastníkmi) potom súd prvého stupňa navýšili o 12211,- Eur podľa doplňujúceho vyjadrenia znalkyne zo dňa 13.6.2013. Z obsahu tohto vyjadrenia nemal odvolací súd zrejmé, či toto bolo vypracované vo väzbe na predmetnú nehnuteľnosť, teda či ďalšie navýšené ocenenie znamenalo všeobecný odhad ďalších položiek alebo sa týkalo konkrétnej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom vyporiadania v aktuálnom konaní. V tomto smere sa žiada uviesť, že pripustením takéhoto navýšenia by toto mohlo byť realizované len vo vzťahu ku konkrétnym dlažbám, podlahám, omietkam a krbu, ktorá skutočnosť však nebola zrejmá z doplňujúceho vyjadrenia znalkyne a svoje stanovisko k tejto otázke nevyjadril ani okresný súd.

V súvislosti s predmetným navýšením ceny rodinného domu považoval odvolací súd za potrebné zamerať svoju pozornosť aj na dôkazy, ktoré viedli k vysloveniu názoru, že v čase rozvodu manželstva boli v dome dokončené aj ďalšie súčasti označené v doplnku k znaleckému posudku. Sporným bolo, či možno bez akýchkoľvek pochybností akceptovať úplné dokončenie krbu, podláh, keramických dlažieb a omietok ku dňu 13.4.2010. Súd prvého stupňa zoberal za základ pre posúdenie daných otázok výpovede svedkov, ktorí v zásade vypovedali súladne a v prospech navrhovateľky, keď označené sporné položky považovali za dokončené ešte v čase, keď účastníci konania bývali v spoločnej domácnosti (do júna 2009). Svedkovia navrhnutí navrhovateľkou potvrdili, že ešte pred rozvodom účastníkov boli v dome dokončené plávajúce podlahy, ku keramickým dlažbám však takýto jednoznačný postoj nezaujali (napr. výpoveď svedkyne E. N., ktorá poukazovala na to, že v kúpeľni boli uložené krabice s dlažbou). Aj napriek množstvu zhodných výpovedí, tieto vyznievajú pochybne po vyjadrení navrhovateľky na pojednávaní dňa 13.3.2014, ktorá sa svedkyne U. M. opýtala: „Zauťočili ste v piatok na mňa predtým, ako som odišla, že čo stále len okná umývam, keď ešte podlahy nie sú?“ K uvedenému treba zdôrazniť, že navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť s odporcom v júni 2009 a svedkovia naproti tomu v konaní tvrdili, že ešte pred týmto časom boli sporné súčasti domu hotové. Jednotlivé svedecké výpovede mohli vyznieť súladne, avšak fakticky odporujú vyjadreniu navrhovateľky, ktoré bolo na pojednávaní učené zjavne spontánne a v spojitosti s negatívnym vzťahom k vypočúvanej svedkyňi. K rezolútnemu záveru okresného súdu o dokončení krbu sa žiada uviesť na výpoveď svedkyne X. navrhnutej navrhovateľkou, ktorá zaregistrovala „dieru nad krbom“, ale vraj to tak malo byť; po predložení fotografie dokončeného krbu tvrdila, že išlo o „inú dieru“. O diere nad krbom sa vyjadrovala aj svedkyňa A. Y.. K výpovediam svedkov navrhnutých navrhovateľkou treba ešte poukázať na vyjadrenie svedkyne I. V., ktorá v rozpore s ostatnými svedkami tvrdila, že v máji 2009 bola v kúpeľni osadená vaňa i sprchovací kút, hoci uvedené nepotvrdil žiaden ďalší svedok.

Súd prvého stupňa sa v rozhodnutí podrobne zaoberal nedôveryhodnosťou svedkov navrhnutých navrhovateľkou, avšak rovnakú pozornosť nevenoval druhej skupine svedkov, ktorí si v mnohých bodoch odporovali a dokonca odporovali aj vyjadreniam samotnej navrhovateľky. Krajský nemohol akceptovať daný stav, keď závažné rozpory vo výpovediach svedkov neboli nijako zohľadnené a vyjadruje presvedčenie, že pokiaľ tieto navrhovateľka náležite nevysvetlí, stav dôkaznej núdze bude viesť nevyhnutne k neakceptovaniu dotknutých svedeckých výpovedí.

K námietke odvolateľa týkajúcej sa Zmluvy o pôžičke (finančná výpomoc) a inej pomoci zo dňa 20.5.2009 krajský súd uvádza, že navrhovateľka nespochybnila nadobudnutie sumy 500.000,- Sk odporcom (pojednávanie dňa 15.8.2014), a preto vyznieva rozporne argumentácia okresného súdu, podľa ktorého „odporca nepreukázal skutočné prevzatie týchto finančných prostriedkov“. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepochyboval o skutočnom prevode daných financií, ktorými sa mal súd prvého stupňa zaoberať na účely správneho postupu pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva.

K zmluve o pôžičke uzavretej medzi odporcom a svedkom Korduliakom krajský súd obdobne ako prvostupňový súd poukazuje na rozporné tvrdenia odporcu a na to nadväzujúce zmätočné dôkazy, z ktorých nebolo možné rozumne a spoľahlivo ustáliť, kedy bola pôžička poskytnutá a z akého dôvodu tu boli vyhotovené dve rôzne zmluvy (jedna datovaná pred rozvodom manželstva a jedna po rozvode manželstva), hoci svedok potvrdzoval uzavretie len jednej takejto dohody.

Pokiaľ odvolateľ namietal nesprávnosť postupu okresného súdu pri ocenení hnutel'ných vecí, k tomu odvolací súd upriamuje pozornosť na fakt, že odvolateľ síce po doručení žaloby spochybnil ich hodnotu, avšak na pojednávaní dňa 27.11.2014 už nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy, z ktorého dôvodu treba považovať námietky odporcu za neopodstatnené.

Vzhľadom na argumentáciu odvolateľa, ktorý poukázal na fakt, že účastníci mali len dva úvery (nie štyri, ako to tvrdil okresný súd), bude nevyhnutné opätovne vyhodnotiť aj vyporiadanie zostatkov na účtoch, ktoré sú jednak sporiace, jednak úverové (obdobne vyjadrenie zástupkyne odporcu na pojednávaní dňa 27.11.2014, ako aj listinný dôkaz na č. I. 296 spisu).

Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu, ktorého podkladom sú dôkazy nesprávne vyhodnotenú, môže byť prípadne z tohto dôvodu vecne nesprávne, k čomu došlo aj v posudzovanom prípade, keď súd prvého stupňa náležite nezohľadnil všetky relevantné okolnosti rozhodujúce pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. Naznačené pochybenia, resp. nedostatočne posúdený skutkový súd museli viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a vráteniu veci na ďalšie konanie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na prísne sporový charakter daného konania a akékoľvek skutočnosti relevantné pre rozhodnutie súdu musia byť procesnými stranami nielen tvrdené, ale aj rozumne a spoľahlivo preukázané.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov, 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.